

οὐθ' ἢ κοιλότης, οὐθ' ἢ σιμότης, πείδος τῆς
 ῥίνος, ἀλλὰ κειθ' αὐτῶ, οὐδ' ὡς τὸ λευκὸν
 Καλλιᾶ, ἢ ἀδῶρῶπο, ὅτι Καλλιᾶς λευκὸς ἔ-
 συμβεβηκεν ἀδῶρῶπο ἔῃ, ἀλλ' ὡς τὸ ἄρρῆν τῆ
 ζῶφ καὶ τὸ ἴσον τῆ ποσοδ', καὶ πάντα ὅσα λέ-
 γεται κειθ' αὐτὰ ὑπαρχειν. ταῦτα δ' ὄντι
 ἐν ὅσοις ὑπαρχει ἢ ὁ λόγος, ἢ πῦλωμι, οὐ ὄντι
 πῦτο πείδος, καὶ μὴ ἐν δέχεται δηλωσται χω-
 ρεῖς, ὡσπερ τὸ λευκὸν αἴου τῶ ἀδῶρῶπου ἐν-
 δέχεται ἀλλ' οὐ τὸ θῆλυ αἴου πῶ ζῶου. ὡςτε
 ποῦταν τὸ τί ἴω ἔῃ καὶ ὁ ἄριστος, ἢ ἔκτι
 οὐδενός, ἢ ἐστίν, ἀλλὰ κειθ' αὐτῶ εἰρήνευμι.
 ἔστι δ' ἄπορία καὶ ἑτέρα περὶ αὐτῶ. εἰ ἴω
 ῥδ τὸ αὐτὸ ὄντι καὶ σιμὴ ῥίς καὶ καίλη ῥίς, τὸ
 αὐτὸ ἔσται τὸ σιμὸν καὶ τὸ κοῖλον· εἰ δὲ
 μὴ, διὰ τὸ ἀδῶναιον ἔῃ) εἰπεῖν, τὸ σιμὸν
 καὶ αἴου τῆ ποσῶματος οὐ ὄντι πείδος κειθ'
 αὐτὸ καὶ ἔσται τὸ σιμὸν κοιλότης ἐν ῥίνῃ, τὸ
 ῥίνα σιμὸν εἰπεῖν, ἢ ἔκτι ἐστίν, ἢ δις τὸ αὐτὸ
 ἔσται εἰρηνεύον, ῥίς ῥίς καίλη. ἢ ῥδ ῥίς ἢ σιμὴ,
 ῥίς καίλη ἔσται. διὸ ἀποπὸν τὸ ὑπαρχειν πῦς
 πειούτοις τὸ τί ἴω ἔῃ). εἰ δὲ μὴ, εἰς ἀπειρον
 εἶσι. ῥίνῃ ῥδ ῥίνῃ σιμῆ, ἔπ' ἄλλο ἐνέσται. δη-
 λον ταῖντω ὅτι μόνις τῆς οὐσίας ὄντι ἄρισ-
 μός. εἰ ῥδ καὶ ῥῖδ ἄλλων κειθ' ἄριστων, ἀνάγ-
 κη ἐκ ποσῶσεως ἔῃ, ὅσον, τῶ ποῖου καὶ πε-
 ρεπῶ. οὐ ῥδ αἴου ἀρεθμοδ' οὐδὲ ὁ τῶ διή-
 λωος αἴου ζῶου. τὸ δὲ ἐκ ποσῶσεως λέγω,
 ἐν οἷς συμβαίνει δις τὸ αὐτὸ λέγειν, ὡσπερ
 ἐν πούτοις· εἰ δὲ πῦτο ἀλλήθεῖς, οὐδὲ ῥῖδ συμ-
 δυαζοῦσθων ἔσται, ὅσον ἀρεθμοδ' περὶ πῶ.
 ἀλλὰ λωθῶναι ὅτι ἐκ ἀκριβῶος λέγονται οἱ
 λόγροι. εἰ δὲ εἶσι καὶ τούτων ὄρη, ἢ τοι ἄλλον
 ἔσπον εἶσιν, ἢ κειθ' αὐτῶ ἐλέχθη, πολλὰ ἄρως
 λευκτεῖν ἔῃ) τὸ ὄρη σιμὸν, καὶ τὸ τί ἴω ἔῃ).

A neque concavitas, neque simitas, passio
 nasi, sed secundum se: nec ut album Cal-
 liae, aut homini, quoniam Callias albus,
 cui accidit homini esse: sed ut masculinum
 animali, & æquale quanto, & cuncta, quæ
 per se esse dicuntur, hæc sunt, in quibus
 inest aut ratio, aut nomen eius, cuius hæc
 passio est: & non contingit, separatim o-
 stendere, sicuti, album absque homine
 contingit: sed non fœmininum absque ani-
 mali. Quare istorum, quod quid erat esse,
 & definitio, aut nullius est, aut si est, al-
 liter est, quàm quemadmodum diximus.
 Est autem alia quoque de eis dubitatio. Si
 enim idem simus nasus, & concavus nasus,
 nasus idem erit simum, & concavum: quod
 si non, propterea quod impossibile est di-
 cere simum absque ipsa re, cuius per se
 passio est, & simum erit concavitas in na-
 so, nasum simum aut non est dicere, aut
 bis idem erit dictum, nasus nasus concavus.
 Nasus namque simus, nasus nasus concavus
 erit. Propter quod, inconueniens
 est talibus inesse, quod quid erat esse:
 quod si non, in infinitum progredietur.
 Naso namque naso simo aliud inerit. Pa-
 tet igitur, quod folius substantiæ definitio
 est. Si enim & cæterorum quoque præ-
 dicamentorum, necesse ex additione esse,
 ut qualitatis, & imparis: non enim sine
 numero: nec huius, quod est fœmini-
 num, sine animali. Ex additione autem
 dico, in quibus accidit bis idem dicere, si-
 cut in istis. Quod si hoc verum est, neque
 copulatorum erit: utpote, numeri imparis.
 Sed latet, quod nunc non accurate
 dicuntur orationes. Si autem & istorum
 sunt definitiones, aut alio modo sunt,
 aut (sicuti dictum est) multipliciter est
 dicendum definitionem, & quod quid
 erat esse. Quare quodam modo quidem
 nullius erit definitio, nullique inerit,
 quod quid erat esse, nisi substantiis, quod-
 dam modo verò erit. Quod igitur definitio
 est ipsius quid erat esse oratio, & quod
 quid erat esse, aut substantiarum solùm
 est, aut maximè primò & simpliciter, ma-
 nifestum est.

CAPVT VI.

Καφάλαιον σ.
 Πότερον ὃ ταῦτο ὄντι ἢ ἑτέρον τὸ τί ἴω
 ἔῃ), καὶ ἕκαστον, σκεπτόμεν. ἐστὶ γὰρ π ποσῶ
 ἔργου ποσῶς τίλω περὶ τῆς οὐσίας σκέψιν. ἕκασ-
 τὸν τε ῥδ ἐκ ἄλλο δηκεί ἔῃ) τῆς ἑαυτῶ οὐσίας
 καὶ τὸ τί ἴω ἔῃ), λέγεται ἔῃ) ἢ ἑμάςου οὐσία
 ὅτι ἴω δὲ ῥῖδ λεγροῦσθων καὶ συμβεβηκός,

F Vtrum autem idē est, an aliud ipsam
 quid erat esse, & vnumquodque, per-
 scrutandum. Proderit etenim aliquid ad
 considerationem de substantia. Nam &
 vnumquodque non videtur aliud esse à
 sua substantia: & ipsum quid erat esse, di-
 citur esse vniuscuiusque substantia. De his
 igitur, quæ secundum accidens dicuntur,